ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 161

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1927 ψήφισμα τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει δὲ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα:

α') Τὸ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος», καὶ

β') Τὸ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ἰσχυούσης δασικῆς νομοθεσίας» κυροῦνται τροποποιούμενα καὶ κωδικοποιούμενα εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ δασικοῦ κώδικος διαγράφονται αἱ λέξεις «πλὴν τοῦ νομίμου δικαιώματος καὶ»

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«2 Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ προσφερόμενον μίσθωμα ρυθμίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθοριστησόμενα».

3. Παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν, ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐκτιμῶντος τοὺς λόγους τούτους, εἰς μὲν τὰς μονοετεῖς μισθώσεις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλείτερον τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὰς πολυετεῖς οὐχὶ πέραν τῶν δύο ἐτῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 69 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«2 Ἐπίσης ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους ἡ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τούτων χρησίμου στρογγύλης ξυλείας μέχρι 25 κ. μ. καὶ ξυλανθράκων μέχρι 3.000 ὀκάδων καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος ἢ ἑτέρας παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, διὰ ποσὰ ὅμως μὴ ὑπερβαίνοντα κατὰ περιφέρειαν κοινότητος τὸ ἐτήσιον λῆμμα τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφερείας.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 69 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» προστίθεται 3 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

»3. Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους τῆς ὀρεινῆς περιφερείας τῶν παραμεθορίων δασικῶν περιφερειῶν (Δασαρχείων ἢ Δασονομείων), ἡ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τούτων χρησίμου στρογγύλης ξυλείας μέχρι 50 κ.μ. ἢ ξυλανθράκων μέχρι 10.000 ὀκάδων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσοξύλων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶνε κάτοικος ἢ τῆς παρακειμένης ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον».

3. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ μετὰ τὴν λέξιν «δημοπρασίας» διαγράφονται αἱ λέξεις «ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ».

Ἐπίσης ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ καταβολῇ» διαγράφονται αἱ λέξεις «τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος νομίμου δικαιώματος καὶ».

4. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ καταβολῇ» διαγράφονται αἱ λέξεις «πρὸς τῷ νομίμῳ δικαιώματι καὶ».

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου μορφῆς δημόσια δάση.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ξυλείας τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν ὑψηλῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου τῆς συνθέτου μορφῆς τοιούτων, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμανσιν ἐξευρεθέντος ὄγκου κατὰ κυβικόν.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων (ξύλανθράκων, καυσοξύλων κλπ.) τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν, μορφῆς χθαμαλοῦ δάσους ἢ τοῦ ὑπορόφου τῆς συνθέτου μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἤτοι κατ' ὀκάν, ζύγιον κλπ. εἴτε ἐκ τοῦ συστάδην, εἴτε ἀραιωτικῶς ἐνεργεῖται ἡ ὑλοτομία. Τὰ ὅρια ὅμως καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐνιαυσίως ἢ κατὰ περίοδον ὑλοτομηθησομένων δασικῶν θέσεων τῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν καθορίζονται διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως σαφῶς.

Καταβολὴ τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ τριμηνιαίας ἢ μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, προκειμένου περὶ τῶν δασικῶν προϊόν-

των τοῦ διατεθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, διὰ πάντα δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ μὴ διατιθέμενα διὰ δημοπρασίας, καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ τριμηνιαίας ἢ μηνιαίας δόσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον ἢ Δημόσιον εἰσπράκτορα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ, Δασονομείῳ κλπ. διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἐκ διπλοτύπου ἠριθμημένου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου διενεργουμένης ὑλοτομίας.

Ἐνέργεια τῶν ὑλοτομιῶν εἰς τὰ δάση.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίσθια δάση ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, Μοναστηριακά, Κοινοτικά, Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, δάση, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ τοῦ διακατόχου, θεωρουμένης διοικητικῶς ἐπικρατεστέρας ἐκ δύο ἢ πλειόνων τυχὸν τοιούτων, τῆς τελευταίας αὐτοῦ δηλώσεως ἢ ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Δασικὴν Ἀρχὴν διατυπουμένης, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ διακάτοχος παρεχώρησεν τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ὁπότε αὕτη θεωρεῖται ἰσχυρά.

2. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ ὑλοτομούμενα δάση, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς, πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως, ὅπερ ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐγκατεστημένων ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων καὶ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ δάσους, τὴν ὑλοτομηθησομένην δασικὴν θέσιν, τὸ εἶδος τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων, τὸν ἀριθμὸν τούτων καὶ τὸν ὄγκον προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ξυλείας, τὸ εἶδος δὲ καὶ ποσὸν προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ὡς ξυλανθράκων, καυσοξύλων κλπ., τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἀπαραίτητον στοιχεῖον κατὰ τὸ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος καθοριστησόμενα.

3. Τὸ πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως ἰσχύει ἐπ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὑδιαχειριστικοῦ ἔτους ἢ τῆς μισθώσεως καὶ λήγει αὐθωρεὶ ὡς ὁ ἐνοικιαστὴς ὑλοτόμος, ἀποκομίσει ἐκ τοῦ δάσους ἅπαντα τὰ ἐνοικιασθέντα δασικὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἐδικαιοῦτο νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ.

Δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν, Μοναστηριακῶν καὶ λοιπῶν μὴ δημοσίων δασῶν, δασικῆς παραγωγῆς.

I. Γενικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ ἐκδιδόμενος κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πίναξ διατιμήσεως περιλαμβάνει εἰδικώτερον κατὰ κατηγορίας τὰ δασικὰ προϊόντα.

2. Ὁ πίναξ διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, κυρούμενος διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἀναγράφει τὴν κατὰ μονάδα ἀξίαν τῶν δασικῶν προϊόντων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει διὰ τὸν καθορισμὸν αὐτῆς τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τας κατὰ τόπους ἀγορᾶς, χρησιμεύει δὲ ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ πίνακος καθορίζεται καὶ τὸ καταβλητέον μίσθωμα εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, ὑπολογιζόμενον ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα μισθώματα κατὰ τὰς δημοπρασίας τὰς ἐνεργηθείσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

3. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἐπιτρέπεται, ὅπως καταρτίζωνται ἰδιοι πίνακες διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων, κατὰ δασικὰς περιφερείας ἐν τῷ διατάγματι ὁριζομένας.

4. Τὰ δασικὰ προϊόντα διακρίνονται εἰς κύρια ἢ πρωτεύοντα καὶ εἰς δευτερεύοντα τοιαῦτα. Καὶ κύρια μὲν θεωροῦνται τὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τελικῆς ὑλοτομίας τῶν ὡρίμων συστάδων ἢ τῆς δενδροφυτεύσεως καὶ καθαρισμοῦ νεαρῶν τοιούτων (ὡς ξυλεία ἔμφλοιος ἢ ἄφλοιος παντὸς εἴδους καυσόξυλα, ρητίνη κλπ.). Δευτερεύοντα δὲ δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται ἐν γένει οἱ καρποὶ τῶν δασικῶν δένδρων, τὰ ἄνθη, τὰ φύλλα, τὸ χῶμα κλπ.

Δασικὴ φορολογία ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰ ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, κοινοτικά, Μοναστηριακά, διαφιλονεικούμενα, διαμφισβητούμενα, διακατεχόμενα κλπ.) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου πρόσοδου, τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, προσωρινῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀνερχόμενον εἰς 10 ο)ο διὰ τὴν ἐκ τῆς καρπώσεως τῶν κυρίων δασικῶν προϊόντων προερχομένην ἀκαθάριστον πρόσοδον καὶ 8 ο)ο διὰ τὴν ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων προερχομένην τοιαύτην.

2. Εἰς καταβολὴν δικαιώματος ὑπόκειται καὶ ἡ πραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσοδος ἡ προερχομένη ἐκ δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν, προελθόντων ἐκ τυχαίων γεγονότων (ὡς καταρρίψεως καὶ ἐκριζώσεως τῶν δένδρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, χιόνος καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ ἐπιδράσεων) ἐκ δασικῶν προϊόντων κεκαυμένων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκχερσώσεως ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐν γένει ἐκ πάντων τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ὑλοτομουμένων, συλλεγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασικῶν κτημάτων.

3. Τὸ καθοριζόμενον καὶ ἐγγρινόμενον ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα δασικῶν προϊόντων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰ ἐφικτὸν τὴν ἐτησίαν δασικὴν προσαύξησιν εἰς τὰ ἀειφόρως ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὴν περιοδικὴν δὲ τοιαύτην εἰς τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα τοιαῦτα.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου λαμβάνεται ἡ συνολικὴ ἀξία ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, τοῦ διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ λοιπὰ καθοριζομένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος. Ἡ φορολογία ὅμως ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου, συμφώνως πρὸς τὸ προγενέστερον ἄρθρον.

2. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἐτησίας ἢ περιοδικῆς ἀκαθαρί-

στου δασικῆς προσόδου, ἥτις εἶνε συνάρτησις τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δασῶν καὶ τῆς κατὰ μονάδα ἀγοραίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεώς εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγοράς, καθορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς κατὰ Δασαρχεῖον καὶ δι' ἕκαστον δάσος κεχωρισμένως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων. Ὡς τιμὴ μονάδος τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ διατάγματος καθοριζομένη.

Καταβολὴ τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τῶν καρπωτῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τούτων.

2. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως καὶ μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, Μοναστηριακὰ κλπ.), τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἅπαξ δι' ὁλόκληρον τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, εἴτε τμηματικῶς κατὰ μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐκ διπλοτύπου ἠθμημένου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης ὑλοτομίας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα καὶ διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος, δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβέστου καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνου, ἀγγειοπλαστείων κλπ. Ἐφ' ἅπαξ δὲ ἢ κατὰ δόσεις μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐκ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ δασοκτήμονες οἱ ἀναιτιολογήτως μὴ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίαν ἢ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους των, καίτοι τοῦτο εἶναι ἐκμεταλλεύσιμον δασικῶς, καταβάλλουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀνερχόμενον εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις θὰ ἀπελαμβάνετο, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, ἐὰν ὑλοτομεῖτο τοῦτο. Ἐὰν δὲ τυχὸν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἤθελον οὗτοι ἐνεργήσει ὑλοτομίαν καὶ καρπωθῇ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, καταβάλλουσι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 καθοριζόμενον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, εἰς τὸ δικαίωμα ὅμως τοῦτο συμψηφίζεται καὶ τὸ ἐκ 2 ο/ο καταβληθὲν τυχὸν τοιοῦτον.

2. Ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν, διὰ διαφόρους λόγους (ἐμπορικοὺς κλπ.) δὲν ἀπολαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δάσους των τὸ καθωρισμένον ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα τὸ πολὺ ἐπὶ μίαν τριετίαν, δύνανται μετὰ παρέλευσιν τούτης νὰ καρπωθοῦν ἐφ' ἅπαξ τὰ μήπω ἀπολαμβανόμενα ἐτήσια λήμματα ἢ τὸ περιοδικὸν λῆμμα τῶν τριῶν ἐτῶν, ἀφοῦ ὅμως καταβάλωσι διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον τὸ νενομισμένον δικαίωμα, ἤτοι τὸ ὑπόλοιπον ἐξ 8 ο/ο ἐὰν πρόκειται περὶ δασικῆς προσόδου ἐκ κυρίων δασικῶν προϊόντων ἢ τὸ ὑπόλοιπον ἐξ 6 ο/ο ἐὰν πρόκειται περὶ δασικῆς προσόδου ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων.

3. Οἱ δασοκτήμονες ἰδιωτικῶν δασῶν ὀφείλουσι νὰ συντάξωσιν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ δασολόγων ἰδιωτῶν ἢ μὴ ἔκθεσιν προσωρινὴν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους των, ἄλλως ἡ πραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσοδος τοῦ δάσους των θὰ φορολογεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ πινάκων ὑλοτομίας καθοριζομένου κατ' ἔτος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος.

4. Τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν προσωρινῆς διαχειρίσεως, ἐκτὸς τῶν ἰδιωτῶν δασολόγων, δύναται νὰ συντάξῃ κατόπιν ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ ὁ ἁρμόδιος δασάρχης, ἐφ' ὅσον κατ' ἔτος ἔχει συντάξει ἔκθεσιν διαχειρίσεως δι' ἕκτασιν τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφερείας του οὐχὶ μικροτέραν τῶν 20.000 στρεμμάτων.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 61 τοῦ δασικοῦ κώδικος προστίθεται τελευταία παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα οὕτω:

«5. Μόνιμα διαχειριστικὰ σχέδια, προσωρινὰ διαχειριστικὰ σχέδια, προσωριναὶ ἐκθέσεις διαχειρίσεως καὶ πίνακες ὑλοτομίας, ἐγκριθέντες ὑπὸ τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ δὲν τροποποιοῦνται εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τούτων καὶ μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν» ἀναφερομένους λόγους ἢ καὶ ὅταν ἐκ τῆς πρόδου τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀποδειχθῇ ἐμπραγμάτως, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου καὶ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τοῦ δάσους, καθὼς καὶ ὅταν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἔγρισιν αὐτῶν.

2. Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 62 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Τὸ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διά τε τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση ἄρχεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ. Δ. νὰ καθορισθῇ καὶ ἄλλως ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ λῆξις τοῦ δασικοῦ ἔτους. Ὁ διάφορος οὗτος καθορισμὸς δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ περιφερείας.

Φορολογία διαφιλονεικουμένων δασῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς δάση διαφιλονεικούμενα, ἐὰν μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα, τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐνεργουμένης κατόπιν δημοπρασίας, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν διακατοχὴν φυσικοῦ ἢ Νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται μόνον τὸ νόμιμον ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα.

2. Ἐπὶ δασῶν ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ κατοχὴ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ ἄνευ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀξιοῦντα βασίμως δικαιώματα κατοχῆς, νὰ ἐνεργήσῃ κάρπωσιν ἢ καὶ ἐκχέρσωσιν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου καὶ προσθέτου ἡμίσεως μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὅ-

ρων ὁριζομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου. Τὸ μίσθωμα μένει ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας. Ὡς μίσθωμα λαμβάνεται τὸ ἐτησίως ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθοριζόμενον τοιοῦτον διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα.

3. Μέχρις ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν σχέσεων ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ κάρπωσιν διαφιλονεικουμένων δασῶν ὑπὸ τῶν διαφιλονεικούντων ταῦτα, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου πρασόδου, προσθέτως δὲ καὶ μισθώματος ὁριζομένου εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ προβλεπομένου διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ παρακατατιθεμένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἀντὶ τοῦ μισθώματος δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἢ κτηματικὴ ἐπαρκὴς ἐγγύησις. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων.

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπάγονται καὶ τὰ δάση τῶν Νέων Χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις ἔχει ἤδη ἐπιτραπῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀντιστοίχου παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2036.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως ἐγκεκριμένων ὑπὲρ τοῦ ἀμφισβητοῦντος ὑλοτομιῶν καὶ τὸ πολὺ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους ταύτας καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκμετάλλευσις, καλλιέργεια, ἐγκατάστασις κλπ., οὐδαμῶς προδικάζει τὸ ζήτημα κυριότητος ἢ κατοχῆς, οὐδὲ χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις ἢ τεκμήριον κατὰ τὴν δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

II. Εἰδικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Καύσιμος ὕλη.

Ἄρθρον 13.

1. Ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηρίζονται ἀφ' ἑνὸς τὰ καυσόξυλα ἤτοι πᾶσα ξυλώδης μᾶζα ἐν ξηρᾷ ἢ χλωρᾷ καταστάσει, ἥτις λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἴδους καὶ προελεύσεως ἢ οἰκονομικῶν, τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς τέχνας ὡς χρήσιμος ξυλεία καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ χωρὶς κορμὸν θάμνοι καὶ τὰ φρύγανα.

2. Πᾶσα καύσιμος ὕλη ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ παρόντι Νομ. Διατάγματι ἀναφερομένων περιπτώσεων ἀτελείας, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν μισθώματος, προκειμένου περὶ τοιαύτης προερχομένης ἐκ δημοσίων δασῶν, δικαιώματος δὲ ἐπὶ τῆς ἐκ ταύτης, ἀκαθαρίστου προσόδου, προκειμένου περὶ τοιαύτης, ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἡ χρῆσις ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 2 ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἀτελῶς συλλεγομένης καυσίμου ὕλης καὶ εἰς ἐργοστάσια, περαμοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἀσβεστοκαμίνους, κλιβάνους, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεων οἰνοπνευμάτων δι' ἀμβύκων, ἀλωνιστικὰς μηχανάς, ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων πρὸς καῦσιν, καθὼς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσις εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ δὴ ὁσάκις, εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας χωρίου τινὸς ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχουσι πλεονάσματα καυσίμου ὕλης ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων ἐπὶ καταβολῇ, ἐφ' ὅσον ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξὶ ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθωρισμένου μισθώματος, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἐκ ταύτης προσόδου.

4. Ὅταν δὲ οἱ πρὸς ἔψησιν ἄρτου κλίβανοι δὲν λειτουργοῦσι συστηματικῶς, ἀλλὰ μόνον δι' ἀνάγκας ὡρισμένων οἰκογενειῶν ἢ συνοικισμῶν κάτω τῶν 3000 κατοίκων, ἡ καύσιμος ὕλη ἡ χρησιμοποιουμένη εἰς τούτους εἶνε ἀτελής.

5. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους, τὰ κεραμοποιεῖα καὶ ἀγγειοπλαστεῖα κατὰ ἐκκαμινεύσεις, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια, κλιβάνους κλπ. κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας καταναλώσεως, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἀτελῶς συλλεγομένη καὶ μεταφερομένη καύσιμος ὕλη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφ' ὅσον μεταφέρεται εἰς συνοικισμοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 5000 κατοίκων, ἐκ περιφερειῶν ξένων πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους κοινοτήτων καὶ δήμων ὑποβάλλεται κατὰ ζύγιον εἰς τέλος δύο δραχμῶν. Ἡ εἴσπραξις τοῦ τέλους τούτου δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης ὁριζόμενα, δι' ἓν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ λῆγον τὴν 31 Δεκεμβρίου. Τὸ ἐνοίκιον καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἐξαμηνίας. Τὰ φορολογικὰ διπλότυπα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, εἰς περίπτωσιν μὴ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου ἐπέχουν τόπον δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου τῆς συλλογῆς καὶ μεταφορᾶς των. Τὸ Δημόσιον δύναται καὶ ἄνευ συναινέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας του.

2. Ἐὰν ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου δὲν διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων καὶ ἀμειβομένων κατὰ τὰ περὶ φόρου ρητίνης ὁριζόμενα.

Ἄσβεστος.

Ἄρθρον 15.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀσβέστου προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο/ο, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἐγχώριος δασικὴ καύσιμος ὕλη ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προερχομένη, ἄλλως ἂν αὕτη προέρχεται ἐκ δημοσίων δασῶν, εἰσπράττεται μίσθωμα κατὰ στατῆρα σύμφωνα μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθοριζόμενον.

Ρητίνη.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προερχομένης ρητίνης, ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας.

Βεβαιοῦται δὲ διὰ ζυγίσεως κατ' ὀκάδας εἰς τοὺς λάκκους, ἀποθήκας ἢ τόπους συγκεντρώσεως τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δάσους, ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ρητινοσυλλογή, τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἰσχύοντος ὡς δικαιολογητικοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ρητίνης ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος, ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ὧν ἡ ἀντιμισθία εἶνε εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουν νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των.

3. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος διὰ δημοπρασίας, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, οἵτινες ὡς καὶ οἱ τῆς προηγουμένης παραγράφου, δίδουν τὸν ὅρκον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαιούμενοι εἰς ἀπόληψιν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κανονιζομένης προτάσει τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὁριζομένων τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκεύσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης ἢ ἡ μεταποίησις αὐτῆς εἰς τερεβινθέλαιον ἢ ἄλλο ρητινώδες προϊὸν πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, προκειμένου περὶ ρητίνης ἐκ δημοσίων δασῶν.

5. Εἰς τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαχειριζόμενα δάση εἰς ἃ ἡ συλλογὴ τῆς ρητίνης δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τρίτου, τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε ἐτῶν. Τὸ μίσθωμα δὲ καταβάλλεται κατὰ τριμηνιαίας ἢ μηνιαίας δόσεις κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τούτου καὶ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἀλλ' ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως μεταφορᾶς ταύτης χρησιμεύουν αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς τούτου. Ἡ βεβαίωσις τοῦ μισθώματος τῆς ρητίνης τῆς ἄνευ δημοπρασίας διατιθεμένης, γίνεται διὰ ζυγίσεως κατ' ὁκάδας εἰς τοὺς λάκκους ἢ τοὺς τόπους συγκεντρώσεως ἢ τὰς ἀποθήκας τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ρητινευομένου δάσους, τῆς ἀποδείξεως τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἢ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐπέχοντος θέσιν δικαιολογητικοῦ διὰ τὴν μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθήκης μεταφοράν, ἢ καὶ πέραν τούτου, ὅταν τὸ δικαιολογητικὸν εἶνε διπλότυπον εἰσπράξεως.

6. Τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιώματος ρητίνης δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ περιφερείας κοινοτήτων, συνεταιρισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ ρητινοσυλλεκτῶν τῆς περιφερείας ταύτης, ἐὰν οὗτοι εἶνε πλείονες τοῦ ἑνός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἐνοικίασις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁρίζοντος τὸ ἐνοίκιον ἄνευ δημοπρασίας κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταιρισμοί, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Δημοσίων δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς, κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκης δι' ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ὁλοκλήρου τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης, προσάγουν ἀξιόχρεον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἐπὶ κτημάτων τοῦ ὁποίου ἐγγυητοῦ δύναται, ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἐνοίκιον ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης, καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη τὴν 1 Αὐγούστου (ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ ἀναδειχθῇ ἐνοικιαστής, ὁπότε καταβάλλεται ἅμα τῇ συντάξει τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων), ἡ δευτέρα τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ τρίτη τὴν 31 Ὀκτωβρίου.

Βαλανίδια.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων βαλανιδίων, ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ κτημάτων προερχομένων. Ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν προερχόμενα εἰσπράττεται μίσθωμα.

2. Τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὸ Τελωνεῖον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, εἴτε ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεως καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

3. Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐκ δημοσίων δασῶν βαλανιδίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς νέας χώρας, ἐφόσον καταβάλλεται διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ βαλανιδίου φόρος δεκάτης κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Κεράτια (χαρούπια).

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων χαρουπίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ καὶ οἱουδήποτε κτήματος. Ὡς ἀξία αὐτῶν λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων εἴτε εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς συλλογῆς χαρουπίων ἐκ δημοσίων δασῶν, ὅπου τοῦτο εἶνε κεκτημένον δικαίωμα τοῦ δημοσίου, ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας ἀναλόγως πρὸς τὰ περὶ ρητίνης διὰ τοῦ ἄρθρου 16 καθοριζόμενα.

3. Ἀπὸ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1924 τὰ ἥμερα χαρούπια ἀπαλλάσσονται πάσης δασικῆς φορολογίας.

4. Ἡ συλλογὴ τῶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καστάνων, τῶν προερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν εἴτε προορίζονται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, εἴτε δι' ἐμπορίαν εἶνε ἀτελής.

Βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἀποστάξεως ξύλων.

Ἄρθρον 20.

Δασικὰ προϊόντα παραγόμενα ὡς δευτερεῦον προϊὸν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων δι' ἀποστάξεως ξύλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος ἢ μισθώματος. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τοιούτων ἐργοστασίων ὁπωσδήποτε καὶ δι' ἀπόσταξιν χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα ὑλοτομοῦνται ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, μισθώματος δὲ ἐφ' ὅσον ταῦτα προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

III. Τοπικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἰσχύουν αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 2086 ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. δ' τοῦ ΒΡΞΒ' νόμου.

2. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον αἱ ὑλοτομίαι καὶ μεταφοραὶ δασικῶν προϊόντων ἐνεργοῦνται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας δάσους, ὁπότε δὲν καταβάλλεται μέν, ἐπίσης δικαίωμα ἢ μίσθωμα ἀπαιτεῖται ὅμως ἔγκρισις τῆς δασικῆς Ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ὑποβάλλονται ἐν ταῖς Τελωνείοις εἰς καταβολὴν δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐφ' ὅ-

.σον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μισθώματος ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

3. Ἐν Κρήτῃ ἰσχύουν πᾶσαι αἱ φορολογικαὶ δασικαὶ διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

4. Τὰ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω δάση τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὑφ' ἃς τελοῦν καὶ τὰ δάση τῶν λοιπῶν Ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων τῆς Χώρας.

Ἀτέλειαι.

Ἀτέλεια καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 22.

1. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη ἡ προοριζομένη δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος, μεταφερομένη δι' οἱουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ Δασαρχείου.

2. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη, ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἱουδήποτε μέσου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριακοσίων ὀκάδων καθ' ἑκάστην καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου, εἰς ὃ συνελέγη καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρικῶν πρὸς τοὺς χρησιμοποιοῦντας ταύτην δι' οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἀπαγορευομένης τῆς πωλήσεως αὐτῆς εἰς μεταπωλητὰς ἢ τῆς πρὸς ἐμπορίαν συγκεντρώσεως, ἐκτὸς εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13.

3. Ἀτελῶς ἐπίσης συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη ἡ χρησιμοποιουμένη δι' ἀπόσταξιν φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων.

Ἀτέλειαι οἰκοδομησίμων ὑλῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἡ ὑλοτομία, α') ξυλείας ὑλοτομουμένης ὑπὸ τῶν κατοίκων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 3000 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετὰ ἔγγραφον συναίνεσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία των βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα, β') ξυλείας χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἵτινες ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, γ') ξυλείας προωρισμένης δι' ἐπισκευὴν κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστασίας ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἀπόληψις ξυλείας καὶ ἀσβέστου ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων, ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων.

Ἀτέλειαι ἀσβεστοποιΐας.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς δάση ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν, εἰς ἃ ἡ ἀσβεστοποιΐα ἐνεργουμένη διὰ θαμνώδους ὕλης συντελεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἢ μισθώματος καθίσταται ἀδύνατος, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιόκτητα καὶ δημόσια δάση.

2. Ἀτελῶς, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, κατασκευάζεται ἡ ἄσβεστος ἡ χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 23.

Ἀτέλειαι ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐξ ὀπωροφόρων δένδρων καὶ ἀμπέλων, τηρουμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱασδήποτε ἄλλης ἀπαγορεύσεως μὴ ὀφειλομένης εἰς δασικοὺς λόγους.

Ἡ ἀπόληψις τοιούτων προϊόντων ἐξ ἡμερῶν ἐλαιοδένδρων ἐνεργεῖται ἀτελῶς μὲν καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐὰν πρόκειται περὶ θεραπείας ἀτομικῆς ἀνάγκης τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτήτου, ἄλλως ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου πρόσοδου.

2. Ἡ ὑλοτομία οἱωνδήποτε δασικῶν δένδρων ἢ θάμνων κειμένων ἐντὸς αὐλῶν, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἐλαιώνων, οὐχὶ ὅμως καὶ παρὰ μεμονωμένας ἡμέρους ἐλαίας, καθὼς καὶ τῶν τεχνικῶς φυτευθέντων δένδρων καὶ συστάδων μέχρι 50 στρεμμάτων, ἐντὸς οἱωνδήποτε γεωργικῶν κτημάτων ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτήτου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος ἔνθα κεῖνται τὰ ὑλοτομούμενα δένδρα καὶ συστάδες, κατόπιν ἐγκρίσεως δὲ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνθρακοποιήσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων ἢ μεταφορᾶς αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν ἢ μή, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος ἔνθα ὑλοτομήθησαν, τῆς δασικῆς ἀρχῆς δικαιουμένης διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικοὺς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας, ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ἢ νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὑλοτομίαν καθόλου τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος δένδρων ἢ συστάδων δι' Ἀστυνομικῆς διατάξεως κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Ἡ ὑλοτομία αὐτοφυῶν μεμονωμένων δασικῶν δένδρων, ὡς καὶ τῆς καρυδέας, κειμένων ἐντὸς οἱωνδήποτε γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτήτου, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνθρακοποιήσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων ἢ ἐμπορίας αὐτῶν.

4. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικοὺς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας, δύναται δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὑλοτομίαν τῶν περὶ ὧν αἱ δύο προηγούμεναι παράγραφοι δένδρων.

Ἀτέλειαι ἀναδασωθεισῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἀναπτύξας οἱονδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας περὶ ἀναδασώσεων διατάξεις ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος διὰ πᾶν δασικὸν προϊὸν προερχόμενον ἐκ τοῦ οὕτω δασωθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περιτροπικὸν χρόνον, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

Καλλιέργεια καὶ μεταφύτευσις ἀγριελαιῶν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐκρίζωσις ἀγριελαιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεταφυτεύσεως καὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἶναι ἀτελής. Ἐνεργεῖται δὲ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται

περὶ δημοσίων δασῶν. Ἡ ἐκρίζωσις καὶ ἡ ἐκκοπὴ ἀγρελαιῶν πρὸς ἄλλον σκοπὸν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἄλλαι ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 28.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει (ἰδία ἀρότρων, διχαλῶν, στιλιαρίων), ὑπορθωμάτων ἀμπέλων, ξυλείας πρὸς περίφραξιν ποιμνιοστασίων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομαρίων καὶ ράβδων πρὸς ἀποξήρανσιν καπνοῦ, καὶ πασσάλων πρὸς διευθέτησιν ροῦ χειμάρρων διὰ τὴν προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀτελής, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον αὕτη διενεργεῖται ὑπὸ αὐτοπροσώπως ἐργαζομένων κατασκευαστῶν τοιούτων ἐργαλείων ἢ ὑπὸ ὑλοτόμων μέν, ἀλλὰ δι' ἀποκλειστικὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑλοτομουμένων ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρω ἐπαγγελματιῶν.

3. Τὸ σχοινόφυλλον, τὰ κηκίδια, τὰ ἄνθη φιλλύρας καὶ οἱ ξηροὶ κῶνοι πεύκης συλλέγονται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ αὐτὰ δὲ προϊόντα καθὼς καὶ τὸ σχοινάλευρον μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τοῦ Δασαρχείου, ἐν ᾧ συνελέγησαν, ὑποβάλλονται εἰς ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κατεχομένων δασῶν προερχόμενα, εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, τὰ δὲ ἐκ δημοσίων δασῶν εἰς καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθωρισμένου μισθώματος.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὑλοτομία κλάδων δρυῶν καὶ ἄλλων πλατυφύλλων δένδρων, τῇ ὑποδείξει δὲ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὑλοτομία κλάδων κωνοφόρων δένδρων, πρὸς διατροφὴν ποιμνίων.

5. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ὑποδείξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομοῦνται αἱ λιγόβεργαι μεταφερόμεναι ὅμως ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασονομείου ἐν ᾧ ὑλοτομήθησαν, ὑπόκεινται ἡ ἐξ αὐτῶν παραμαποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσοδος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κεκανονισμένου δικαιώματος, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων ἐκτάσεων, καταβάλλεται μίσθωμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ὡς δικαιολογητικὸν νῦν μεταφορᾶς καὶ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις κατατελῆς τοῦ μισθώματος ἢ δικαιώματος.

6. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἔγκρισις τῆς δασικῆς ἀρχῆς χορηγεῖται εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐγγράφως καὶ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, δασονόμου καὶ ἀρχιφύλακος Δασῶν ἢ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀκόμη δασοφύλακος, ἡ δὲ ὑποδείξις συνίσταται εἰς προφορικὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων δασικῶν ὀργάνων περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑλοτομίας τῆς ὑλοτομητέας θέσεως κλπ.

Ὑλοτομίαι δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας ἐκ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν δικαιοῦνται, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶνε ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει ἐγκεκριμένος πίναξ ὑλοτομίας ἢ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομῶσιν ἢ κατασκευάζωσιν ἄνευ δημοπρασίας οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ ἄφθεστον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των κειμένων, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθωρισμένου μισθώματος.

2. Εἰς χωρία ἢ συνοικισμοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσι δάση πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων εἰς καύσιμον ὕλην, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσίμου ὕλης διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἐκ γειτονικῶν δασῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦσι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται, ἀτελῶς, ἐὰν τὰ δάση ταῦτα γειτνιάζουν πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ θεραπευθοῦν αἱ ἀνάγκαι καυσίμου ὕλης καὶ κατόπιν εἰδικῆς γνωμοτεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἄρθρον 30.

Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ δασικῷ ἀνομήματι δὲν δύνανται νὰ ὑλοτομήσωσιν ἀτελῆ ἢ καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος οἰκοδομήσιμον ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τὰς ἀτομικὰς ἐπὶ δύο μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ ἓν δὲ ἔτος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν ἁρμοδίως κληθέντων καὶ μὴ μεταβάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

Καταβολὴ μισθώματος ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 31.

1. Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας οἰκοδομησίμου ξυλείας, δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐκ δημοσίων δασῶν, δύναται τὸ μίσθωμα νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ κυβικοῦ. Προκειμένου δὲ περὶ ὑλοτομίας ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους, καταβάλλεται τὸ ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτομοῦντος, ὡσαύτως κατὰ δένδρον, οὗτινος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξευρίσκεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπακριβῶς ὁ ὄγκος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτου ἡ ἀξία. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὰ ὑλοτομηθησόμενα δένδρα προσημαίνονται καὶ καταμετρῶνται ὁ ὄγκος των.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας ἀτομικῶν ἀναγκῶν, δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἀλλὰ μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς παραχθείσης ξυλείας, θεωροῦνται καὶ ἐξοφλοῦνται αἱ εἰς χεῖρας τῶν ὑλοτόμων ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος. Ἐὰν κατὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν προκύψῃ πλεόνασμα, ἀσχέτως ὁρίου, καταβάλλεται τὸ ἀντίστοιχον δικαίωμα ἢ μίσθωμα, γινομένου ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους τῆς ἐξελεγχομένης ἀποδείξεως, τοῦ σχετικοῦ καταλογισμοῦ. Ὁ ὑλοτόμος δὲν δύναται νὰ μεταφέρῃ τὴν ξυλείαν, ἐὰν διὰ τὸ πλεόνασμα δὲν καταβάλῃ τὸ ἀναλογοῦν μίσθωμα ἢ δικαίωμα, ἐκδιδομένης συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως. Ἐὰν ὅμως ἡ διάθεσις τῆς ξυλείας ἐγένετο κατὰ δένδρον, ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ὁ ὑλοτομηθεὶς ἀριθμὸς δένδρων καὶ ἐξοφλεῖται ἡ ἀντιπροσωπεύουσα αὐτὰ ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

Ἔλεγχος τῶν ὑλοτομιῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ δασοκτήμονες καὶ ἐν γένει οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῶν δασῶν ὑλοτόμοι ἢ γενικῶς οἱ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίας εἰς δάση ἢ δασικὰ κτήματα κλπ. ὑλοτόμοι, ὀφείλουσι κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηρῶσιν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων

καὶ Διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

2. Οἱ δασοκτήμονες ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ δασῶν ὑλοτόμοι ἢ γενικῶς οἱ ὑλοτόμοι οἱ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίας, ἐὰν τυχὸν πραγματοποιήσωσι ποσὰ μεγαλείτερα τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὀφείλουσι πρὸ τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν δασικὴν Ἀρχὴν τὸ πρικοῦφαν πλεόνασμα δασικῶν προϊόντων, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος». Ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἐὰν ὁ ὑλοτομήσας τὸ πλεόνασμα ἐπιχειρῇ νὰ ἀποκρύψῃ τοῦτο.

Σύνταξις δελτίων καταμετρήσεως καὶ εὐθύνη δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν πλημμελῆ ἐνέργειαν τῶν ὑλοτομιῶν.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ἁρμοδία δασικὴ Ἀρχὴ (Δασάρχης, Δασονόμος, Ἀρχιφύλαξ δασῶν, Δασοφύλαξ καὶ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν) ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ ἀγρύπνως τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση ἢ δασικὰ κτήματα τῆς περιφερείας του ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνῃ ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως, εἰς καταμέτρησιν καὶ ἔλεγχον τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας καθορισθέντα τόπον συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως δελτίου καταμετρήσεως ἐξ ἠρθμημένου διπλοτύπου βιβλίου καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι ἀπελήφθη ἢ συνεπληρώθη τὸ ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου, τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεως διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, νὰ σταματᾷ ἀμέσως τὴν περαιτέρω ὑλοτομίαν.

2. Δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται 1) προκειμένου περὶ τῶν ἀτελῶς ἀλλ' ἐγκρίσει τῆς δασικῆς Ἀρχῆς διενεργουμένων ὑλοτομιῶν καὶ 2) τῶν δι' ἐπαγγελματίας διατιθεμένων ἀνθράκων σιδηρουργίας, τῆς ἀσβέστου, τῶν βαλανιδίων, κεραΐων, λιγοβεργῶν, κατράμης, τῆς διὰ δημοπρασίας διατιθεμένης ρητίνης τῶν δημοσίων δασῶν, καὶ τῶν καυσοξύλων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς κλιβάνους κλπ., ὡς δικαιολογητικὸν ὅμως τῆς μέχρι τοῦ τόπου ὑτῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως μεταφορᾶς αὐτῶν, χρησιμεύει ἡ ἔγκρισις ἀτελοῦς ὑλοτομίας, διὰ τὰ ἀτελῶς ἀπληρωθέντα δασικὰ προϊόντα καὶ ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, διὰ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω πρὸς ἐμπορίαν δασικὰ προϊόντα.

3. Κατὰ τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἐπιτρέπεται ἔνστασις ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἢ τοῦ δασοκτήμονος ἐνώπιον τοῦ Δασάρχου, ἐὰν ὁ συντάκτης τούτου εἶναι δασοφύλαξ, ἀρχιφύλαξ δασῶν, ἢ Δασονόμος, ἐνώπιον δὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν ὁ συντάκτης εἶναι δασάρχης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑλοτόμον.

4. Τὸ δελτίον καταμετρήσεως, συντάσσεται πάντοτε ὑπὸ δύο δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε διατάξει τὸ Ὑπουργεῖον.

5. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι οἱ μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση ἢ τὰ δασικὰ κτήματα τῆς περιφερείας των ὑλοτομίας ἢ τὰς διενεργουμένας μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἐὰν τοῦτο ἤθελε πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ Δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, προκειμένου περὶ Δασονόμου, ἀρχιφυλάκων Δασῶν καὶ Δασοφυλάκων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς μὲ τὴν ποινὴν τοῦ 300δράχμου προστίμου ἢ τῆς μηνιαίας μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ποινῆς.

6. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, οἱ συντάσσοντες ἐκπροθέσμως πρωτόκολλα μηνύσεως ἐναντίον ὑλοτόμων ὑλοτομούντων, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος, ἀτελῶς μὲν ἀλλὰ νομίμως, διώκονται ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς.

7. Ἡ ξυλεία καταμετρουμένη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἢ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, ἢ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὑλοτομίας, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασοντιμείου.

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 34.

Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ἢ τῆς θεωρήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν συντάσσεττι δελτίον καταμετρήσεως, ἢ τῆς θεωρήσεως καὶ ἐλέγχου τῆς ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὑλοτομίας. Ὡς τόπος ἐξελέγξεως ὁρίζεται κυρίως ὁ τόπος ὑλοτομίας ἢ ἄλλος τοιοῦτος ἐγγύτατα αὐτοῦ κείμενος.

Διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν.Δ. τῆς 2 Ἰουλίου 1926 ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος δύναται νὰ καθορισθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις προκειμένου περὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 35.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορὰ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικῶν προϊόντων συνοδευομένων διὰ πιστοποιήσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, σιδηροδρομικῶν φορτωτικῶν ἢ τελωνειακῶν ἐγγράφων ἐπὶ πλέον τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιτρεπομένου νὰ μεταφερθῇ ποσοῦ. Ἡ μεταφορὰ τοιούτου πλεονάσματος συνεπάγεται τὴν κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ μεταφέροντος αὐτὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 180 καὶ 187 τοῦ Ν. 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως τοῦ νόμου ἀντικειμένης εἰς τὸ τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων προερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου πρώτης ἀποθηκεύσεως, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐνεργεῖται συμψηφισμὸς τῶν κατὰ τὴν μεταφορὰν πλεονασμάτων ἢ ἐλλειμάτων, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

Ὑλοτομίαι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τοῦ ἐγκεκριμένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καθωρισμένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν ἢ τοῦ βάσει διατάξεων τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένου, προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 10 ο/ο, προκειμένου περὶ τεχνικῶς χρησιμοποιησίμου ξυλείας καὶ 20 ο/ο, προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου τοῦ πλεονάσματος τὸ νόμιμον δικαίωμα, βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, ἢ μίσθωμα διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπαληφθέντα προϊόντα ἐκδιδομένων

συμπληρωματικῶν ἀποδείξεων. Εἰς τὸ πλεόνασμα προστίθεται καὶ ὁ κῦβος τῶν χρησίμων ὑπολειμμάτων καθὼς καὶ τοῦ χρησίμου τμήματος τῶν πρέμνων ἅτινα ὁ ὑλοτόμος ἐγκατέλειψεν εἰς τὸ δάσος, ἐὰν τυχὸν ταῦτα δὲν ἔχουν καταλογισθῇ κατὰ τὰς γενομένας τυχὸν μερικὰς καταμετρήσεις.

2. Ἐὰν ὅμως τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίνῃ τὰ ἀνωτέρω ὅρια, ὁ ὑλοτομήσας τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» κατασχομένου καὶ δημευομένου τοῦ ὑπὲρ τὰ ἀνωτέρω ὅρια πλεονάσματος ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὑλοτομήσας αἰτήσηται τὴν μὴν κατάσχεσιν τοῦ πλεονάσματος, ὁπότε ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος τούτου τετραπλοῦν δικαίωμα, βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ἢ τετραπλοῦν μίσθωμα, ἐὰν πρόκειται περὶ δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ παρανομήσαντος.

3. Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογήν, προκειμένου περὶ πλεονασμάτων προκυπτόντων κατὰ τὰς ὑλοτομίας δασικῶν προϊόντων ἄνευ καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐὰν εἰς τὰ κατ' ἔκτασιν καὶ ἐκ τοῦ συστάδην διὰ παραγωγὴν ξυλανθράκων ἢ καυσοξύλων ὑλοτομούμενα χθαμαλῆς μορφῆς δάση ἢ καὶ συνθέτου μορφῆς τοιαῦτα, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας τοῦ ὑπωρόφου, ἤθελε παραχθῇ πλεῖον ἐπὶ πλέον τῶν τυχὸν καθορισθέντος ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦτο καταβάλλεται τὸ κεκανονισμένον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐκ τούτου ἀκαθαρίστου προσόδου καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο προέρχεται ἐξ ἰδιωτικοῦ ἄστους, βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, ἄλλως καταβάλλεται μίσθωμα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἔχει καθορισθῇ ἔκτασις καὶ ἐνδεικτικῶς τὸ ἐξακτέον ποσὸν δασικῶν προϊόντων.

Ἐὰν δὲ τυχὸν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ τελικοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ἔλλειμμα, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθὲν δικαίωμα ἢ μίσθωμα.

2. Εἰς τὰς κατὰ ποσὸν ἐπιτραπείσας ὑλοτομίας ξυλανθράκων ἢ καυσοξύλων τῶν ὡς ἄνω διαχειριστικῆς μορφῆς δασῶν, ἐὰν προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 20 ο/ο, καταβάλλεται ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πλεονάσματος ἀκαθαρίστου προσόδου, δικαίωμα βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ἢ μίσθωμα, ἐὰν τὸ προϊὸν προέρχεται ἐκ δημοσίου δάσους. Ἐὰν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίνῃ τὰ 20 ο/ο ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

3. Διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος δασικῶν προϊόντων (πλὴν τῆς διὰ δημοπρασίας διατιθεμένης ρητίνης, ἀσβέστου, βαλανιδίων καὶ κερατίων, δι' ἃ συνήθως δὲν προκύπτει πλεόνασμα, ἅτε ἐκδιδομένης τῆς ἀποδείξεως μετὰ τὴν ζύγισιν ἢ καταμέτρησιν κλπ.), ὁ καταλογισμὸς κατὰ τὰς καταμετρήσεις γίνεται ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος. Ὁμοίως ἀναγράφεται καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὰς καταμετρήσεις καὶ τὸ ὁποῖον ἀσχέτως ὁρίου, εἶναι ἀτελές, ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἀτελοῦς ὑλοτομίας.

Ἰσχὺς ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

Ἄρθρον 38.

1. Αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος ἐφ' ὅσον εἶναι μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορῶσιν ὁλόκληρον τὸ καταβληθησόμενον δικαίωμα ἢ μίσθωμα διὰ τὸ ἐξ ἑκάστου δάσους ἢ δασικοῦ κτήματος ἐτησίως ἢ περιοδικῶς παραχθησόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουν δι' ἀνάλογα πασὰ δασικῶν προϊόντων, εὐθὺς δὲ ὡς τὸ ὑπὸ τούτων ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν παραχθῇ, μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως καὶ καταμετρηθῇ συνταχθησομένου πρὸς τοῦτο τοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχομένων τούτων, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἰσχὺς των δι' ὑλοτομίας ἐν τῷ δάσει καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ ἀποκόμματος δελτίου καταμετρήσεως, ἢ μόναι των, ὅπου δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικὸν τῶν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων.

2. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν καὶ πλείονες τῆς μιᾶς ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος, ἀφοῦ τὸ ἄθροισμα τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὅλων τῶν κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἐκδοθεισῶν ἀποδείξεων, δὲν ἀποτελεῖ εἰμὴ τὴν μηνιαίαν ἢ τριμηνιαίαν δόσιν τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος.

Αἱ ἀποδείξεις, δι' ἃς συντάσσονται δελτία καταμετρήσεως καὶ αἱ τοιαῦται δι' ἃς δὲν συντάσσονται, δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς ἐξ ἰδιαιτέρου διπλοτύπου βιβλίου ἀποδείξεων αἱ μὲν, καὶ ἐξ ἰδιαιτέρου αἱ δέ.

Ἄρθρον 39.

Οὐδεὶς ὑλοτόμος δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀτελείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ δασικοῦ κώδικος, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐφοδιασθῇ προηγουμένως μὲ ἀπόδειξιν καταβολῆς τοῦ μισθώματος, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς δημόσια δάση ἢ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ μὲ ἔγκρισιν ἀτελοῦς ὑλοτομίας προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὑλοτομιῶν ἐπιτρεπομένων τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς Ἀρχῆς.

Προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων καὶ ἔκθεσις προσημάνσεως.

Ἄρθρον 40.

1. Εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση τῆς διαχειριστικῆς μορφῆς τοῦ ὑψηλοῦ δάσους καὶ τοῦ συνθέτου προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου τούτου, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατόπιν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Προκειμένου ὅμως περὶ καθαρισμοῦ ἢ ἀραιώσεως νεαρῶν συστάδων ὑψηλοῦ δάσους, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας εἰδικοῦ δασικοῦ ὀργάνου.

2. Ἡ προσήμανσις εἰς τὰ δημόσια δάση ἐνεργεῖται παρὰ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικὰ παρὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

3. Τῶν προσημαινομένων πρὸς ὑλοτομίαν δένδρων ἐξευρίσκεται, εἰ δυνατόν, μετ' ἀκριβείας ὁ ὄγκος των, διὰ τῆς καταμετρήσεως τῆς συνθιαίας διαμέτρου ἑνὸς ἑκάστου ὑλοτομηθησομένου δένδρου, τοῦ ὕψους του καὶ τῆς λήψεως τοῦ καταλλήλου μορφοδείκτου.

4. Ἡ προσήμανσις ἐνεργεῖται διὰ σφύρας ὀρθογωνίου φερούσης σφραγῖδα φέρουσαν ἐντὸς κύκλου τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ Δασαρχείου καὶ γράμμα Υ, ἢ διὰ σφύρας ἐκ τῶν ἐν χρήσει διὰ τὴν σφράγισιν τῆς διὰ τὸ ἐμπόριον ξυλείας.

Χρόνος ενεργείας των προσημάνσεων.

Άρθρον 41.

1. Η προσήμανσις των υλοτομητέων δένδρων εις τα υψηλής μορφής δάση, ως και εις τον ανώτερον όροφον των συνθέτου μορφής δημοσίων δασών, ενεργείται από 1ης Μαΐου και λήγει ανυπερθέτως μετά δέκα ημέρας προ της πρώτης Κυριακής των προς διάθεσιν του αποκλειστικού δικαιώματος δασικών προϊόντων δημοπρασιών. Εις τα ιδιωτικά δάση η προσήμανσις ενεργείται καθ' όλον το διαχειριστικόν έτος. Επίσης καθ' όλον το έτος ενεργείται και η προσήμανσις των υλοτομητέων δένδρων διά παραγωγήν ξυλείας ατομικών αναγκών καθώς και τοιούτης δι' επαγγελματικάς ή άλλας ανάγκας ως και περιπτώσεις καθ' ας δεν διατίθεται αύτη διά δημοπρασίας.

2. Διά την προσήμανσιν των υλοτομητέων δένδρων συντάσσεται υπό της δημοσίας δασικής αρχής λεπτομερής πίναξ εμφαίνων τον ολικόν αριθμόν των προσημανθέντων δένδρων, την στηθιαίαν διάμετρον, το ύψος και τον όγκον ενός εκάστου δένδρου κεχωρισμένως και τέλος τον συνολικόν αριθμόν των προσημανθέντων δένδρων ως και τον συνολικόν όγκον αυτών.

3. Επίσης το δελτίον προσημάνσεως αναφέρει προς τοις άλλοις και το όνομα του δάσους, τας υλοτομηθησομένας δασικάς θέσεις, το είδος του προσημανθέντος δένδρου και την ποιοτικήν και υγιεινήν εν γένει αυτού κατάστασιν.

4. Το δελτίον προσημάνσεως χρησιμεύει πρωτίστως, ως βάσις των διακηρύξεων δημοπρασίας, προκειμένου περί υλοτομίας εις δημόσια δάση, διά τον υπολογισμόν δε της ακαθαρίστου δασικής προσόδου, προκειμένου περί υλοτομίας εις τα ιδιωτικά δάση και συντάσσεται μετά μεγάλης και ιδιαζούσης προσοχής παρά της αρμοδίας δασικής Αρχής, ταύτης ευθυνομένης αμέσως διά την τυχόν πλημμελή σύνταξιν.

5. Η προσήμανσις των δι' ατομικάς ανάγκας υλοτομητέων δένδρων ενεργείται το πολύ εντός δέκα ημερών από της εκδόσεως της αποδείξεως καταβολής δικαιώματος ή μισθώματος υπό του αρμοδίου δασοφύλακος.

6. Αι δαπάναι της προσημάνσεως των υλοτομητέων εκ δημοσίων δασών δένδρων, υπολογιζόμεναι παρά του δασάρχου, αναγράφονται εις τους όρους της ενοικιάσεως και βαρύνουσι τον ενοικιαστήν ή προκειμένου περί υλοτομίας άνευ δημοπρασίας, όπου το τοιούτον επιτρέπεται, τον εκμεταλλευτήν υλοτόμον και καταβάλλονται κατά την έκδοσιν της αποδείξεως καταβολής των μισθωμάτων.

Εφ' όσον πρόκειται περί δασών ιδιοκτήτων ή διακατεχομένων ή εκμεταλλευομένων βάσει των εδαφ. 2 και 3 του άρθρου 86 του νόμου 3077 αί ως άνω δαπάναι βαρύνουσι τον δασοκτήμονα ή τον εκμεταλλευτήν του δάσους και εισπράττονται κατά την έκδοσιν της αποδείξεως καταβολής του δικαιώματος των υλοτομουμένων δασικών προϊόντων.

Μη χαρτοσήμανσις πιστοποιήσεων.

Άρθρον 42.

Αι κατά το άρθρον 14 του από 27 Νοεμβρίου 1926 Διατάγματος «περί καθιερώσεως νέου συστήματος είσπράξεως δασικής φορολογίας και τροποποιήσεως διατάξεών τινων του δασικού κώδικος» και του από 2 Ιουλίου 1926 τοιούτου «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων της ισχυούσης δασικής νομοθεσίας» εκδιδόμεναι πιστοποιήσεις υπό της δασικής Αρχής δεν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου.

Χρόνος ενεργείας των δημοπρασιών.

Άρθρον 43.

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 68 του δασικού κώδικος τροποποιείται ως εξής:

4. Αι προς διάθεσιν του αποκλειστικού δικαιώματος καρπώσεως δημοπρασίαι προκαμένου περί δασικών προϊόντων των απολαμβανομένων βάσει διαχειριστικών σχεδίων, προσωρινών ή μονίμων εκθέσεων διαχειρίσεως και πινάκων υλοτομίας άρχονται κατά τον Αύγουστον εκάστου έτους και λήγουσιν ανυπερθέτως την πρώτην Κυριακήν του Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους.

2. Οι πίνακες υλοτομίας των δημοσίων δασών καθώς και των ιδιωτικών υποβάλλονται εις το Υπουργείον προς έγκρισιν το βραδύτερον μέχρι της 15ης Απριλίου εκάστου έτους.

Άρθρον 44.

Όταν το αποτέλεσμα της ενεργηθείσης δημοπρασίας υπερβαίνη το εν εκατομμύριον δραχμών, το ποσοστόν της νέας προσφοράς το οριζόμενον εν άρθρω 88 παρ. 3 του Διατάγματος «περί διαχειρίσεως δασών» ελαττούται εις 2 ο/ο.

Φορολογία δασικής παραγωγής κεκαυμένων δασών

Άρθρον 45.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 171 του δασικού κώδικος τροποποιείται ως εξής:

«1. Διά την πραγματοποιουμένην ακαθάριστον πρόσοδον εκ δασικών προϊόντων εκ καείσης μη δημοσίας δασικής εκτάσεως καταβάλλεται επί δεκαετίαν το τριπλούν αντιστοίχου δικαίωμα, διά δε τα δασικά προϊόντα, τα προερχόμενα εκ καέντων δασών και δασικών εκτάσεων, εφ' ων εξασκούσι δικαίωμα τρίτοι, τριπλούν μίσθωμα. Εξαίρεσις δύναται να γίνη μόνον εφ' όσον η πυρκαϊά προήλθεν εκ πυρκαϊάς εκραγείσης εκτός της περιφερείας του καέντος δάσους, ή εφ' όσον δεν υφίστανται υπόνοια εμπρησμού εξ ιδιοτελείας, ή αμελείας του ιδιοκτήτου προς λήψιν των αναγκαίων προληπτικών μέτρων ή αδιαφορία αυτού προς κατάσβεσιν εκραγείσης πυρκαϊάς, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Δασών και αποφάσεως του Υπουργού, όπότε το δικαίωμα ή μίσθωμα δύναται να ελαττωθή μέχρι του διπλού.

Αδέσποτα δασικά προϊόντα.

Άρθρον 46.

Το άρθρον 65 του νόμου 3077 αντικαθίσταται υπό του εξής:

»Τα εντός δασών αδέσποτα δασικά προϊόντα εκποιούνται παρά του δικαιούχου διά πλειοδοτικής δημοπρασίας. Εάν όμως δι' αυτά ούδείς πλειοδοτεί, ταύτα διατίθενται διά τας ανάγκας των δημοσίων υπηρεσιών, αναλόγως και κατά την κρίσιν του Δασάρχου. Όταν δε και τούτο καθίσταται ανέφικτον καταστρέφονται υπό των οργάνων της δασικής υπηρεσίας, όταν βεβαιούται, ότι ταύτα είνε προϊόντα συστηματικής λαθροϋλοτομίας.

Τροποποίησις διατάξεών τινων του από 27 Νοεμβρίου Εκτελεστικού Διατάγματος.

Άρθρον 47.

Η περίπτωσις 1 του α' εδαφίου του άρθρου 45 του Διατάγματος της 23 Νοεμβρίου 1923 «περί διαχειρίσεως δασών κλπ.» τροποποιείται ως εξής: «1) Επί υλοτομίας αποπροσημάντων δένδρων ή μη εχόντων την υπό της διακηρύξεως απαιτουμένην διάμετρον εις πεντακοσίας δραχμάς δι' έκαστον δένδρον».

Ἄρθρον 48.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 27Νοεμβρίου 1926 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου π. ἔ. Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ δασικὴ Ἀρχή, ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων δύναται ν' ἀξιώσῃ δι' ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, ἵνα καὶ οἱ διὰ φορτηγῶν ἁμαξῶν ἢ ζώων μεταφέροντες ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικὰ προϊόντα δ' ἀλλαχοῦ, ἐφοδιάζονται διὰ πιστοποιήσεως περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τούτων, ἐκδιδομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Ἄρθρον 49.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρ. 23, 24, 25 § 2, 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος ἀπαιτουμένη ἔγγραφος ἔγκρισις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἥτις χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς κατοχῆς τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὡς τοιοῦτον τῆς μεταφορᾶς ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, εὐθὺς ὡς πρόκηται νὰ μεταφερθοῦν τὰ προϊόντα πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, κατατίθεται, πρὸ τῆς διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορᾶς τούτων, εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν δασικὴν Ἀρχήν, παρ' ἧς ἐκδίδεται πιστοποίησις περὶ τῆς νομίμου προελεύσεως τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης αἱ τελωνειακαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ ἀρχαὶ ἐκδίδουν αἱ μὲν τὴν διασάφησιν, αἱ δὲ τὴν φορτωτικήν. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ δι' ὅσα ἐκ τῶν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος δασικὰ προϊόντα, δι' ἃ δὲν συνετάσσετο θελτίον καταμετρήσεως, ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὁπότε κατατίθεται ὡσαύτως εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδίδεται παρ' αὐτῆς ἡ δέουσα πιστοποίησις περὶ τῆς νομιμότητος τούτων, ἐκτὸς ἂν διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις προκειμένου περὶ λιγοβεργῶν, ἢ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἐπ' ἀτοφυλάκων ἢ τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, προκειμένου περὶ ρητίνης ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ τοιαύτης ἐκ δημοσίων μὲν δασῶν, ἀλλὰ μὴ διατεθείσης διὰ δημοπρασίας.

2. Ἡ ἀτελῶς ἀπολαμβανομένη οἰκοδομήσιμος ξυλεία καταμετρουμένη, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ἢ δ' ἄλλως διὰ τῆς σφύρας προσημάνσεως ἢ ἐλλείψει καὶ τοιαύτης τοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρον 50.

Αἱ περιπτώσεις ιε', ις', ιη' καὶ ιθ' τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ δασικῆς διοικήσεως», ὡς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» λαμβάνουσι τὰ στοιχεῖα ιδ', ιε', ις', ιζ' καὶ ιη'.

Ἄρθρον 51.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ δασικῆς διοικήσεως», ὡς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου τρόπου βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

»Ὁ ἀρχιφύλαξ δασῶν, δικαιοῦται νὰ χορηγῇ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀπαιτουμένην ἔγκρισιν ὑλοτομίας ἢ κατασκευῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. προβλεπομένων προϊόντων πρὸς δὲ καὶ νὰ καταμετρᾷ αὐτεπαγγέλτως ἢ καὶ νὰ σφραγίζῃ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ κατασκευασθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ.

Ἄρθρον 52.

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος» καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς δασικῆς νομοθεσίας» προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν δὲ προκύψῃ ἔλλειμμα τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν ἐπιτρέπεται νὰ ὑλοτομηθῇ κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀμέσως ἑπομένης ἀποδείξεως καὶ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου ποσοῦ, εἰς δὲ τὸ συνταχθὲν βάσει τῆς ἀποδείξεως ταύτης μερικὸν ἢ τελικὸν δελτίον καταμετρήσεως ἢ, ὅπου δὲν συντάσσεται τοιοῦτον, εἰς τὸ ὄπισθεν κενὸν μέρος τοῦ ἀπομόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐξελεχθείσης ἀποδείξεως, γίνεται πρᾶξις συμψηφισμοῦ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προκύψαντος κατὰ τὴν προηγουμένην καταμέτρησιν.

Ποινικὴ δίωξις παρανόμως ὑλοτομούντων.

Ἄρθρον 53.

1. Τὸ ἄρθρον 180 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν ὁρίζουν ἄλλως, μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας ἐὰν σὺδεπία ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας δραχμάς, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται ἐὰν τὸ δάσος εἶνε δημόσιον.

2. Οἱ παραβάται τῶν ἀστυνομικῶν περὶ δασῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου.»

Ἄρθρον 54.

Τὸ ἄρθρον 187 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν περὶ δασῶν νόμων, καθὼς καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὄργανα καὶ σκεύη τῆς ὑλοτομίας κατάσχονται καὶ δημεύονται. Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν δημευομένων προϊόντων, ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ τυχὸν μὴ καταβληθὲν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ Δημοσίου, τὸ μὲν ἓν τέταρτον ἀποδίδεται εἰς τὸν μηνυτὴν ὡς ἀμοιβή, τὰ δὲ τρία τέταρτα εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων. Ἐὰν ὅμως τὰ δημευθέντα προέρχωνται ἐκ μὴ δημοσίου δάσους, τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὸ ἀδίκημα καὶ δὲν ἀπεζημιώθη ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος του ὑλοτομίαν.

Ἄρθρον 55.

Τὸ ἄρθρον 193 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁσάκις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως γεννῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως, εἴτε διὰ ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε διὰ ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, ὁ ἁρμόδιος δασικὸς ὑπάλληλος, ὁ βεβαιῶν τὴν δασικὴν παράβασιν καὶ ἐὰν συνέταξε μήνυσιν δὲν ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸν οἰκεῖον δημόσιον κατήγορον ἢ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀλλ' ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ τυχὸν παρανόμως ἀποληφθέντος προϊόντος καὶ διὰ τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἀποφαίνεται, ἐὰν δέον νὰ λάβῃ χώραν ποινικὴ δίωξις τοῦ ὑπαιτίου ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ διὰ τῆς συντάξεως τῆς μηνύσεως ἀρξαμένη τυχὸν τοιαύτη ἢ ἐὰν δέον, καταργουμένης ἢ ἀναστελλομένης πάσης ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ τυχὸν συντηρητικῶς κατασχεθέντα δασικὰ προϊόντα, ἀφοῦ καταβάλλῃ τὸ ἁπλοῦν, διπλοῦν ἢ τριπλοῦν τοῦ ἀντιστοίχου δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου, ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως».

Διατάξεις περὶ τῆς τοπικῆς δασικῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 56.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ἐκτάκτων καὶ ἰδιωτικῶν δασικῶν ὑπαλλήλων καθόλου δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν πλέον τῆς τετραετίας εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν, προκειμένου περὶ ἐπιθεωρητῶν δασῶν, ἢ εἰς τὸ αὐτὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον ἢ ἐπαρχίαν, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι πρὸ παρελεύσεως τετραετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς ὃ μέρος ὑπηρετοῦσιν, δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰμὴ μόνον δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους καὶ ἀνάγκας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ ἐπιθεωρητῶν δασῶν, καὶ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ συμπληρώσεως κενῆς θέσεως, ὁπότε ἀπαιτεῖται μόνον σύμφωνος ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 57.

«Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοποθετοῦνται μέχρι δέκα δασολόγοι, ὧν ὁ εἷς κατέχει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, χωρὶς νὰ διευθύνῃ ἐπιθεώρησιν, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ κλάδου, εἰς ὃν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις. Εἷς ἐκ τούτων τοποθετεῖται ὡς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ Γραφείῳ Ἀναδασώσεων. Οἱ λοιποὶ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν καταρτισμὸν μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην διαχειριστικὴν τεχνικὴν ἐργασίαν τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς δασῶν φέρει τὸν τίτλον «Ἐπιθεωρητὴς δασικῶν συνεργείων», ἅπαντες δὲ μηδὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐξαιρουμένου θεωροῦνται ὡς κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».

Ἄρθρον 58.

1. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» προστίθενται αἱ λέξεις «οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν δασῶν καὶ τοῦ λοιποῦ δασικοῦ προσωπικοῦ».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ ἀριθμὸς 50 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ 150 καὶ ὁ ἀριθμὸς 30 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 100.

3. Ἐαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς:

Ὁρίζεται ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μὲν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν τὸ 60ὸν ἔτος, τῶν δὲ Δασαρχῶν, δασονόμων, ἀρχιφυλάκων δασῶν καὶ δασοφυλάκων τὸ 55ὸν ἔτος. Δύνανται ὅμως οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι καὶ ἂν δὲν συνεπλήρωσαν τὸ ὅριον τοῦτο ἡλικίας, νὰ ἀποχωρήσωσιν οἰκειοθελῶς τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μὲν πρῶτοι ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 55 ἔτους, οἱ δὲ δεύτεροι ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 50.

Ἄρθρον 59.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 26 παραγρ. 2 τοῦ δασικοῦ κώδικος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 39 παράγραφος 2 τοῦ Ν. Δ. «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορτολογίας» εἶναι ὅτι χορηγεῖται ἐπίδομα ἴσον καὶ κεχωρισμένως διὰ γραφικὰ καὶ κεχωρισμένως διὰ καθαριότητα.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 189 τοῦ νόμου 3077 ἐδάφ. 2, ἡ φράσις «δύο χιλιάδων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «χιλίων».

3. Διὰ τοῦ ὅρου «συνοικισμὸς» ὅπου οὗτος ἀπαντᾶται εἰς τοὺς δασικοὺς νόμους, νοοῦνται ἀδιακρίτως αἱ πόλεις μέχρι 10.000 κατοίκων, αἱ κῶμαι καὶ τὰ χωρία.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 τοῦ Ν. Δ. «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἰδιωτικῶν δασῶν» ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἑκάστοτε δασάρχας γ' τάξεως.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων περὶ ἀνωτέρων σχολῶν, γεωπονικῆς καὶ δασολογικῆς νόμων» ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς δυναμένους τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Αὐγούστου 1913 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 99 τοῦ 1913 «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν» ἀποσταλέντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποτρόφους τοῦ Κράτους δύο πτυχιούχους τῆς φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, νῦν δὲ καθηγητὰς παρὰ τῇ ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ, ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν.

3. Ὡς Νέαι Χῶραι θεωροῦνται πλὴν τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ.» καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καθὼς καὶ ἡ Κρήτη.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 151 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἡ φράσις «ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις τοῦ Συμβουλίου κτημάτων, οὗτινος μετέχει ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἁρμόδιος Τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως Δασῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν», ὡς τοῦτο συγκροτεῖται διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας».

Ἄρθρον 61.

1. Ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

2. Οἱ μετατιθέμενοι δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τῆς διαταγῆς μεταθέσεως, νὰ μεταβοῦν ἀποφασίστως εἰς τὴν νέαν των θέσιν, ἄλλως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

3. Εἰς τοὺς μετατεθέντας δασικοὺς ὑπαλλήλους πρὸ τῆς

μεταβάσεώς των εἰς τὴν νέαν των θέσιν, οὐδεμία κανονικὴ ἄδεια χορηγεῖται.

4. Οἱ παραιτούμενοι τῆς θέσεώς των δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν εἰς τὴν ἣν κατεῖχον θέσιν, εἰμὴ μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς των.

Ἄρθρον 62.

1. Εἰς τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα εἰς ἃ λόγῳ τῆς ἀριθμητικῆς ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀρχιφυλάκων ἢ τῆς μεγάλης περιφερείας αὐτῶν, προσκόπτει ἡ κανονικὴ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας, δύνανται ν' ἀνατεθῶν καθήκοντα ἀρχιφύλακος δασῶν, δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Δασάρχου καὶ εἰς δασοφύλακας α' τάξεως.

2. Ἡ ἕδρα καὶ ἡ περιφέρεια τῶν δασοφυλακείων καὶ ἀρχιφυλακείων τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων καθορίζονται δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Δασάρχου.

3. Εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις Δασῶν, εἰς ἃς τὸ προσωπικὸν τῶν δασονόμων λόγῳ ἐλλείψεως τοιούτων, δὲν εἶνε συμπεπληρωμένον, δύναται διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δασικοῦ Γραφείου τοῦ δασικοῦ τμήματος, νὰ τοποθετηθῇ ἀρχιφύλαξ ἢ καὶ ἀκόμη δασοφύλαξ ἀντὶ δασονόμου.

Ἄρθρον 63.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1926 Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Οἱ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἢ τοῦ μισθώματος, εὐθύνονται ἀτομικῶς διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐνεργεῖ εἰς βάρος τῶν ὧν τὰ δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν δασῶν. Τὰ οὕτω καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις».

Ἄρθρον 64.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Γεν. Διοικητῶν ἢ τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας (Δασαρχῶν ἢ Ἐπιθεωρητῶν δασῶν) καὶ συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ ἐκχωρήσῃ τινὰ τῶν δικαιώμάτων του εἰς τὰς ὡς ἄνω ἀρχὰς καὶ πέραν ἀκόμη τῶν εἰς αὐτὰς μέχρι τοῦδε διὰ νόμων ἢ Διαταγμάτων ἐκχωρηθέντων τοιούτων.

Ὁρισμὸς τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 64.

Δάσος εἶνε πᾶσα ἔκτασις ἐδάφους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ ἀγρίων ξυλωδῶν φυτῶν οἱωνδήποτε διαστάσεων καὶ ἡλικίας καλυπτομένη καὶ δυναμένη νὰ παραγάγῃ δασικὰ προϊόντα καθοριζόμενα ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως. Δασικὰ δὲ ἐδάφη αἱ ἐντὸς τῶν δασῶν ἀσκεπεῖς ἐκτάσεις, αἱ ἀσκεπεῖς κορυφαὶ τῶν ὀρέων καὶ αἱ πλευραὶ μὲ ἀπότομον κλίσιν, καθὼς καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν δασικῶς καὶ ὡς βοσκότοποι χαρακτηριζόμεναι.

Οἰκίσκοι παραθερισμοῦ.

Ἄρθρον 66.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 209 τοῦ νόμου 3077 προστίθεται 3 ἐδάφ. τὸ ἑξῆς:

»Ὁσάκις δι' οἱονδήποτε λόγον καθίσταται δυσχερὴς ἡ κατόπιν δημοπρασίας παραχώρησις ἐκτάσεως πρὸς κατασκευὴν οἰκίσκων πρὸς παραθερισμὸν ἐντὸς δασῶν κειμένων εἰς ὑψηλὰ ἔρη, ὅπου μόνον κατὰ τὸ θέρος εἶνε δυνατὴ ἡ παραμονή, δύναται αὕτη νὰ ἐπιτραπῇ ἄνευ δημοπρασίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, βάσει ἐκθέσεως τοῦ Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, καθοριζούσης τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο στρέμματα, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους ὅρους, περὶ ὧν κατωτέρω. Διὰ τὸν οἰκίσκον θὰ καταβάλληται μικρὸν ἐτήσιον μίσθωμα καὶ θὰ δύναται οὗτος νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν ἀνάγκῃ παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὁπόταν παραμένῃ ἄνευ οἰκίσκων. Ἐὰν ὁ κατασκευάσας τὸν οἰκίσκον δὲν καταβάλλῃ τὸ μίσθωμα ἢ προξενήσῃ ζημίαν εἰς τὸ δάσος θ' ἀποβάλληται διοικητικῶς ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, τοῦ δημοσίου δυναμένου νὰ ἐκμισθώσῃ τὸν οἰκίσκον εἰς ἄλλον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγγύτατα πρὸς πηγὰς κατασκευὴ οἰκίσκων. Ὁσάκις πλείονες τοῦ ἑνὸς ζητῶσι παραχώρησιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως, θὰ γίνηται αὕτη κατόπιν δημοπρασίας ἐνεργουμένης παρὰ τοῦ Δασάρχου. Ἡ ἐνοικίασις τῶν οἰκίσκων εἰς ἄλλους ἀπαγορεύεται.

2. Δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐντὸς δασῶν κατασκευὴ καλυβῶν διὰ κλάδων ἀένδρων, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις σκηνῶν.»

Ἄρθρον 67.

Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ νόμου 3077 προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ὁπόταν οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἔχωσι δύο κατοικίας, μίαν χειμερινὴν καὶ μίαν θερινήν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου ὑλοτομίας διὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας, ἐν ᾗ ἀσκοῦσι τὸ κύριον αὐτῶν ἐπάγγελμα ἢ ὅπου ἔχουσι μεγαλύτερα συμφέροντα».

Διαχείρισις συνιδιοκτήτων δασῶν.

Ἄρθρον 68.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 76 παρ. 3 τοῦ δασικοῦ κώδικος προστίθεται ἡ ἑπομένη διάταξις:

«Ἐπὶ δασῶν ἀνηκόντων κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τοὺς κατοίκους κοινότητος, ἡ διαχείρισις τοῦ συνιδιοκτήτου δάσους ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐφ' ὅσον ἔχει συσταθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοιοῦτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου συνεταιρισμοῦ, βάσει συμφωνίας τῶν πέντε ἕκτων τοὐλάχιστον τῶν συνιδιοκτητῶν συνισταμένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου».

Διοικητικὴ ἀποβολή.

Ἄρθρον 69.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ δασικοῦ κώδικος διαγράφεται ἡ τελευταία περίοδος ἡ ἀρχομένη διὰ τῆς φράσεως «Ἐὰν δὲ πάλιν κλπ.» προστίθεται δὲ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὁ διοικητικῶς ἀποβληθεὶς δύναται νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μετὰ πρότασιν Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου

κατὰ πρότίμησιν τοπικοῦ, καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἐὰν ὁ ἴδιος ὁ ἀποβληθεὶς ἐπιχειρήσῃ κατάληψιν τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἐκτάσεως ἀποβάλλεται καὶ πάλιν διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—2000 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 70.

Οἱ ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας κεκτημένης δὲ λόγῳ τῆς θέσεως ἢ τῆς συστάσεως ἢ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν εἰς ἃς δὲν μετέσχε τὸ δημόσιον ἢ δι' ἐκθέσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων, ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλλεπαλλήλους ἀπασχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀπολήγουσας εἰς κύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης οἱασδήποτε μορφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τείνοντος ὅπως παρασταθῇ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν ἀξιώσεις καταδήλως ἀθεμίτους, καθὼς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβίβασιν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιοπαρόχῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχὸν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἀπαγορευτικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 71.

1. Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 64, τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 160, τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 176 καὶ τὸ ἄρθρον 182 τοῦ δασικοῦ κώδικος συγχωνεύονται εἰς ἓν ἄρθρον ὡς ἑξῆς:

1. «Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι τιμωροῦνται, ἐὰν οὐδεμία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχάς:

1ον) Ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἐπεβλήθη συνεπείᾳ ἐμπρησμοῦ μὲ πρόστιμον ἀπὸ 500 μέχρι 2000 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν 10 ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

2ον) Ἐὰν δὲ ἡ ἀπαγόρευσις ἐπεβλήθη δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, μὲ πρόστιμον 100 μέχρι 1000 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν πέντε ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχμὰς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν βλάπτοντα τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὡρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ὅρια τῆς ἀπηγορευμένης διὰ τὴν βοσκὴν τοιαύτης.

2. Αἱ παραβάσεις γενικῶς τῶν περὶ βοσκῆς ἐντὸς τῶν δασῶν διατάξεων, εἰς βαθμὸν πταίσματος δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου, ὁσάκις πρόκειται περὶ αὐτοφώρου συλλήψεως παρανόμως βασκόντων ζώων, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδίκου δικαιουμένου τότε νὰ προβαίνῃ διὰ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κρίνῃ εἰς δήμευσιν μέρους τοῦ ποιμνίου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον ἢ ἀποζημίωσιν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ Πταισματοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως του, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκποιήσεως καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς μηνύσαντος ἢ ὑποδείξαντος καθοριζόμενα πάντα παρὰ τοῦ Πταισματοδίκου.

Ἄρθρον 72.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 157 καὶ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ δασικοῦ κώδικος συγχωνεύονται εἰς ἓν ἄρθρον ὡς ἑξῆς:

1. Ποίμνια βόσκοντα ἐντὸς δασικῶν ἐκτάσεων ἀπηγορευμένων λόγῳ πυρκαϊᾶς ἢ κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὅλῳ ἢ μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν τῆς ἀγροφυλακῆς τοιούτων, δικαιουμένων νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, οἱ δὲ ποιμένες ἢ οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν δι' αὐτὰ συλλήπτρων.

2. Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ Πρόεδρος κοινότητος, ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζώων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἤθελε καταβάλλει λόγῳ ἐγγυήσεως δραχ. 30 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ δραχ. 15 δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζώων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπηγορευμένης συνεπείᾳ πυρκαϊᾶς δασικῆς ἐκτάσεως, δραχ. δὲ 20 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ δραχ. 10 δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζώων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως κηρυχθείσης ἀναδασωτέας. Πλὴν τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς δέον νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως ἐπὶ καλῇ ἀποδείξει εἰς τὴν μεριμνήσασαν περὶ τῆς φυλάξεως καὶ διατροφῆς τῶν ζώων ἀρχήν, τὰ πρὸς τοῦτο ἔξοδα, καθοριζόμενα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος. Τὸ σύνολον τῶν οὕτω καταβαλλομένων ποσῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 4000 δραχ. ἐπὶ τῆς πρώτης περιπτώσεως καὶ τὰς 3000 ἐπὶ τῆς δευτέρας.

3. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν συλληφθέντων ζώων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἵτινες δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

4. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρανόμου βοσκῆς ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακατατεθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐὰν ἐπακολουθήσῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῷα κατάθεσις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων ποσοῦ ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

5. Οἱ συλλαβόντες τὰ ζῷα, δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν συλλήπτρων ἓξ δραχμῶν 5 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ μιᾶς δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζώων πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 200 δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Οἱ συντρέξαντες κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν συλλήπτρων.

6. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων ἐχουσῶν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα εἴτε λόγῳ τῆς γειτνιάσεως αὐτῶν εἰς πόλεις ἢ τῆς τοποθεσίας των ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, ἀπηγορευμένων δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν δασώσεως ἢ ἀναδασώσεως, ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 καταβαλλομένη ἐγγύησις παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ζώων καθὼς καὶ τὰ σύλληπτρα διπλασιάζονται, ἐπιτρεπομένου καὶ τοῦ φόνου τῶν βοσκόντων ζώων δι' οἱουδήποτε μέσου.

7. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δημοσιευομένης δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς δύο τοπικὰς ἐφημερίδας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦται καὶ ἀναγινωσκομένης ἐπ' ἐκκλησίας, καθορίζονται αἱ τοιαῦται ἐκτάσεις.

"Αρθρον 73.

1. Απαγορεύεται ή έντὸς δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν 200 μέτρων, ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται μέχρι δραχμῶν 1000 ἢ κρατήσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Ἐὰν δὲ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη εἰς ὑλοτομίαν παρὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων, τιμωρεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ δασικοῦ κώδικος προστίθεται καὶ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

»Ἐξαιροῦνται πάσης φύσεως ἀπαγορεύσεως, αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀραιᾶς καὶ πενιχρᾶς δασικῆς βλαστήσεως καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκμεταλλευθῶσι δασικῶς, ἀλλὰ μόνον κτηνοτροφικῶς καὶ ὡς καθαρῶς βοσκότοποι χαρακτηριζόμεναι.

Διὰ τὰς τυχὸν ὑφισταμένας τοιαύτας, ἐφαρμόζεται ἐν ἀναλογίᾳ ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ δασικοῦ κώδικος».

"Αρθρον 74.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τῇ αἰτήσει τῶν μισθωτῶν, νὰ διαλύσῃ τὰς τυχὸν μὴ πραγματοποιηθείσας μισθώσεις δημοσίων δασῶν τῶν ἐτῶν 1925 καὶ 1926. Εἰς περίπτωσιν ὅμως διαλύσεως αἱ τυχὸν καταβληθεῖσαι δόσεις τοῦ ἐνοικίου δὲν ἐπιστρέφονται, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἔχουν καταβληθῇ τοιαῦται, ἐκ τοῦ μισθώματος, ὃ ὤφειλον οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ καταβάλωσι, καταβάλλουσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ἓν τρίτον.

"Αρθρον 75.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἐφ' ἅπαξ κανονισθήσεται ἡ λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἡ ρύθμισις ἐνίων διατάξεων τοῦ Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως δασῶν, ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1928 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» καὶ τοῦ Ν.Δ. τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς δασικῆς Νομοθεσίας. Τὰ Διατάγματα ταῦτα μεταρρυθμιζομένων τῶν διατάξεών των σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν καὶ δημοσιευθοῦν κωδικοποιούμενα εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 76.

1. Καταργοῦνται αὐτοδικαίως αἱ ἀντικείμεναι διατάξεις τῶν ἄρθρων 68, 69, 70, 71, 73, 74 καὶ 81 – 113 τοῦ δασικοῦ κώδικος, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις τούτου ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

2. Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν αἱ διατάξεις, 1) τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος, 2) τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομιῶν, ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν δασῶν κλπ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 3) τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων, 4) τῶν Ν. Διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν ὡς καὶ αἱ περὶ δασῶν διατάξεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς ἑτέρους νόμους μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς ἀριθμήσεως καὶ τίτλων τῶν κεφαλαίων, ἄρθρων παραγράφων καὶ περιόδων τῶν νόμων τούτων καὶ τῶν σχετικῶν παραπομπῶν καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων ἢ περιττευουσῶν λέξεων, καὶ μεταβαλλομένης ὅπου εἶναι ἀνάγκη τῆς φρασεολογίας τοῦ τρόπου τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς συνθέσεως τῶν διαφόρων ἄρθρων, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου νὰ θίγωνται οὐσιώδεις διατάξεις, οἷον αἱ ἀφορῶσαι εἰς φορολογίαν, δαπάνας, προσωπικὰ ζητήματα κλπ., τῶν δὲ ἰσχυουσῶν δημοσιευομένων αὖθις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «δασικὸς κώδιξ».

3. Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο κωδικοποίησιν συνιστᾶται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας Ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐχόντων βαθμὸν Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου, ἥτις ὀφείλει νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν κωδικοποίησιν ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κανονίζεται σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ νόμου 1939.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν "Υδρᾳ τῇ 14 Ἰουλίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1922 Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 283 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 καὶ ἐφεξῆς ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων ἡμερησίων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πωλουμένης τμηματικῶς, ὡρίσθη εἰς δραχμὰς μίαν (1) δι' ἕκαστον ἡμερήσιον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς, λογιζομένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ τριακοσίας διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, διὰ δὲ τὸ «Πρῶτον» καὶ «Δεύτερον» τεῦχος μόνον, δραχμὰς ἑκατὸν (100) διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ διακοσίας (200) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἢ τὸ Παράρτημα μόνον, εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα (80) διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου, πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ, εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Διὰ Διατάγματος τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1926 ἡ ἐτησία τιμὴ τοῦ Δελτίου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ὡρίσθη εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100), ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχμὰς δύο (2).

Ἡ δὲ δημοσίευσις εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων, καὶ εἰς τὸ Δελτίον τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἡ τιμὴ τῶν δικαστικῶν πράξεων κτλ. ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50/οο (2,50/οο) κατὰ στίχον ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1926

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

Γ. ΧΑΪΜΑΝΤΑΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.